

Małgorzata Baranowska

"Surrealizm. Teoria i praktyka literacka", Adam Ważyk, Warszawa 1973 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 232

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) WAŻYK Adam: Surrealizm. Teoria i praktyka literacka. Opracował... Warszawa 1973, Czyt., ss. 373, nlb.2, tabl. 8, zł 40.-

Na książkę składają się: 1. Przedmowa, w której autor przedstawia genezę surrealizmu francuskiego, zwracając szczególną uwagę na to, że prąd ten w literaturze francuskiej starał się zastąpić romantyzm tego rodzaju, jaki rozwinął się w Polsce. Źródła surrealizmu szuka się daleko w czasie, ale ruch ten pozostaje aktualny jako bunt przeciw ograniczeniu kultury do "potrzeb praktycznych". - 2. Kalendarium oparte na faktach literackich związanych z ruchem surrealistycznym: od r. 1890 (wznowienie "Pieśni Maldorora" Lautréamonta) do r. 1953 - ukazanie się tekstu "Surrealizm w swoich dziełach żywych" A. Bretona. - 3. Teksty surrealistów francuskich z okresu ich oficjalnej przynależności do ruchu: cz. I - Manifesty i artykuły z czasopism surrealistycznych; cz. II - Teksty Bretona, Aragona, Eluarda, Tzary i innych.

BP/50/115

M.B.

(II) WEISS Tomasz: Stanisław Przybyszewski a romantyzm. "Pamiętnik Literacki" R. 64: 1973 z. 1 s. 53-73.

Analizując korespondencję i wspomnienia Przybyszewskiego autor dochodzi do wniosku, że pierwsze spotkanie twórcy "Confiteor" z dziełami romantyków polskich nastąpiło we wczesnym okresie młodości, gruntownie natomiast poznał je Przybyszewski dopiero w czasie współpracy z poznańskim "Zdrojem" (1916-1917). Podobnie związki pisarza z tradycjami romantyzmu niemieckiego były luźniejsze, niż się na ogół przypuszcza. Analogie pomiędzy poglądami Przybyszewskiego a ideami romantyzmu wynikały więc, jak się okazuje, z podobieństwa duchowej atmosfery, sposobu stawiania pytań filozoficznych itp. między epoką romantyczną a polskim modernizmem.

BP/50/116

M.G.